

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **R.R.**
zastoupený advokátkou Mgr. Radanou Bužkovou
sídlem Údolní 406/48, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie
Moravskoslezského kraje**
sídlem Na Hradbách 23, 728 99 Ostrava

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se **odmítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** z účtu Krajského soudu v Ostravě zaplacený soudní poplatek ve výši
2 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou krajskému soudu dne 1. 7. 2019 domáhá ochrany před nezákonným zásahem, jež by měla spočívat v uložení povinnosti žalovanému zdržet se získání osobních údajů žalobce pro účely budoucí identifikace tak, jak jsou vymezeny v ustanovení § 65 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPČR“), tzn. zdržet se snímání daktyloskopických otisků, zjišťování

Shodu s prvopisem potvrzuje

tělesných znaků, provádění měření těla, pořizování obrazových, zvukových a obdobných záznamů a odebírání biologických vzorků umožňujících získání informací o genetickém vybavení, to vše v souvislosti s trestním řízením, které je proti žalobci vedeno žalovaným pod č. j. KRPT-212959-292/TČ-2016-070082.

2. Krajský soud se nejprve zabýval přípustností zásahové žaloby.
3. Podle § 82 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
4. Podle žalobního tvrzení (bod II. žaloby) žalobce spatřuje nezákonný zásah v úkonu žalovaného, jímž byl předvolán k provedení identifikačních úkonů podle § 65 zákona č. 273/2008 Sb. (dále jen „ZPČR“), jakož i v hrozbě toho, že nedostaví-li se, může být k tomuto úkonu předveden, jakož i v hrozbě toho, že odmítne-li se úkonu podrobit dobrovolně, může být jeho odpor překonán.
5. Pokud jde o skutkový stav, žalobce uvedl, že žalovaný proti němu zahájil trestní stíhání pro podezření ze spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a jiné povinné platby podle ust. § 240 odst. 1, odst. 2, písm. a), písm. c) zák. č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, v platném znění (dále jen „trestní zákoník“). Žalobce v minulosti nikdy nebyl trestán a ani proti němu nebylo vedeno trestní řízení.
6. Žalobce poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), a to například rozsudky sp. zn. 3 As 335/2017 a sp. zn. 1 As 13/2017, v nichž se NSS vyjádřil, že úkony podle ust. § 65 ZPČR by narušovaly osobní (soukromou) sféru stěžovatele a to přinejmenším v rozsahu práva na informační sebeurčení, které garantuje právo jednotlivce rozhodnout podle vlastního uvážení, zda popř. v jakém rozsahu, jakým způsobem a za jakých okolností mají být skutečnosti a informace z jeho osobního soukromí zpřístupněny jiným subjektům, přičemž jde o aspekt práva na soukromí v podobě práva na informační sebeurčení, výslovně garantovaný článkem 10 odst. 3 Listiny. Žalobce dále uvedl, že NSS se v rozsudku sp. zn. 3 As 335/2017 vyjádřil také k definici zásahu, kdy konstatoval, že výzvu k provedení identifikačních úkonů ve smyslu § 65 ZPČR lze bezpochyby považovat za závazný a přímo vynutitelný úkon a tedy i zásah ve smyslu § 82 s.ř.s., neboť v případě jejího nerespektování může správní orgán vymoci osobní účast stěžovatele předvedením.
7. Žalobce dále zdůraznil, že ust. § 65 ZPČR neumožňuje policejním orgánům sbírat údaje o osobách a vytvářet tak celonárodní databázi o osobách včetně sběru DNA bez omezení. Policejní orgán musí vždy velmi pečlivě vážit proporcionalitu potencionálního zásahu do práv žalobce a zvažovat přiměřenost provádění identifikačních úkonů vzhledem k okolnostem konkrétního případu. Nemůže tedy k tomuto úkonu bez dalšího přistoupit u každého případu podezření či obvinění z úmyslného trestního činu, neboť nelze obecně připustit postup správních orgánů směřující k plošnému shromažďování identifikačních údajů. Přiměřeně pak odkázal na již shora zmiňované rozsudky NSS.
8. Žalobce zdůraznil, že naplnění účelu ust. § 65 ZPČR nelze očekávat u obviněných či podezřelých v případech hospodářské kriminality, kdy pachatele fakticky nelze usvědčovat

identifikačními úkony zajištěným materiálem. Rovněž zdůraznil, že doposud nebyl trestán ani trestně stíhán, je zcela bezúhonný a vede řádný život.

9. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že předvolání žalobce podle ust. § 65 ZPČR proběhlo standardním způsobem a v mezích zákona, proto je nelze považovat za nezákonný zásah vůči žalobci. Podle ust. § 65 ZPČR může policie provést identifikační úkony u osob obviněných ze spáchání úmyslného trestného činu nebo u osob, kterým bylo sděleno podezření pro spáchání trestného činu. Žalobce nezpochybňuje, že proti němu bylo zahájeno trestní stíhání, přičemž ust. § 240 odst. 2 písm. a) a c) trestního zákoníku je úmyslným trestným činem. Žalovaný se neztotožňuje se stanoviskem žalobce, že již předvoláním zasáhl nezákonně do jeho osobnostních práv, když žalovaný postupoval v souladu se zákonem a k samotnému provedení odběru vzorků za účelem budoucí identifikace nedošlo. V této souvislosti poukázal na rozsudek NSS ze dne 30. 4. 2014 č. j. 4 As 168/2013-40, v němž NSS uvedl, že sběr uchovávání a zpracování profilu DNA představuje zásah do osobnostních práv osob, na druhou stranu však tento zásah je ospravedlněn předcházejícím úmyslným a protiprávním jednáním této osoby, která si musí být vědoma, že za splnění příslušných podmínek proti ní může být vedeno trestní řízení a může jí být uložen trest a v souvislosti s tím bude vedena v rejstříku trestů a v příslušných evidencích vedených policií, tj. musí nést negativní následky spojené se spácháním protiprávního jednání. V označeném rozsudku NSS také uvedl, že identifikaci pachatelů pomocí vzorků DNA nelze vyloučit

ani u tohoto druhu trestné činnosti (hospodářské kriminality). Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Z vyjádření Krajského ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, odboru specializovaných činností, které žalovaný předložil jako přílohu svého vyjádření, pak vyplývá, že dne 1. 7. 2019 byla krajskému ředitelství doručena omluva žalobce z provedení identifikačních úkonů. Do současné doby žalobci nebyl stanoven nový termín k provedení identifikačních úkonů.

10. Krajský soud zdůrazňuje, že *účinnou soudní ochranu je třeba poskytnout jen tehdy, pokud orgány veřejné správy zasahují (popř. zasáhly, jde-li o deklaraci nezákonného zásahu) do veřejných subjektivních práv nebo povinností jednotlivce, tj. stanoví mu nové povinnosti, které dosud neměl, anebo jej odmítají zbavit určitých povinností, které již má; přiznávají, anebo odmítají mu přiznat určitá jednotlivcem nárokováná práva; jinak zasahují do jeho práv konáním, anebo opomenutím, tedy mj. i nekonáním v případě, že právo stanovuje povinnost veřejné správy za stanovených podmínek konat, ať již předepsanou formou, anebo fakticky (usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, č. 2206/2011 Sb. NSS).*
11. Jak již bylo shora uvedeno, žalobce považuje za nezákonný zásah úkon žalovaného, jímž byl předvolán k provedení identifikačních úkonů podle § 65 ZPČR. Žalobce však již netvrdí, jakým konkrétním způsobem byl tímto úkonem přímo zkrácen na svých právech, respektive jakým způsobem bylo zasaženo do jeho právní sféry, pouze uvádí obavu z důsledků spojených s nedostavením se k danému úkonu, spočívajícímu v provedení identifikačních úkonů. Samotné předvolání je však toliko procesním úkonem předcházejícím vlastní činnosti, jež by sama o sobě mohla být v konkrétním případě hodnocena jako nezákonný zásah. Identifikační úkony žalobce vnímá jako potencionální nezákonný zásah, současně však netvrdí, jak samotné předvolání konkrétně zasáhlo do jeho právní sféry.

12. Krajský soud vnímá a respektuje žalobcem citovanou judikaturu NSS, nicméně má za to, že v rámci posouzení přípustnosti zásahové žaloby je nutno vždy vycházet z konkrétních okolností daného případu. Nelze přehlédnout, že podle vyjádření žalovaného, které žalobce nerozporoval, se žalobce z účasti na provedení identifikačních úkonů dne 1. 7. 2019 omluvil, nový termín k jejich provedení žalovaným nebyl stanoven a k provedení identifikačních úkonů nikdy nedošlo.
13. NSS v rozsudku ze dne 17. 1. 2018 č. j. 9 Afs 85/2016-51 uvedl, že *„pokud je zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, povaze jeho původce či jiným okolnostem „zásahem“ ve smyslu legislativní zkratky v § 82 s.ř.s., musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s., i kdyby byla tvrzení žalobce pravdivá. Chybí totiž podmínka řízení spočívající v přijatelném tvrzení nezákonného zásahu.“*
14. Krajský soud považuje citovaný judikát za přílehlavý na posuzovanou věc, když *„jiné okolnosti“*, pro které nemůže být úkon žalovaného spočívající v předvolání žalobce ve smyslu § 65 ZPČR zásahem ve smyslu legislativní zkratky § 82 s.ř.s., je nutno spatřovat v tom, že se žalobce k úkonu vedoucímu k odebrání identifikačních vzorků po omluvě nedostavil, k realizaci těchto úkonů nikdy nedošlo a žalobce opětovně předvolán nebyl. Je třeba zdůraznit, že jen postup, který dosáhne určité intenzity, může naplnit podmínky § 82 s.ř.s. tak, aby bylo nutno poskytnout soudní ochranu.
15. Na základě shora uvedené argumentace dospěl krajský soud k závěru, že v posuzované věci chybí podmínka řízení spočívající v přijatelném tvrzení nezákonného zásahu, a proto byla žaloba v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. odmítnuta.
16. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
17. O vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobce bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 10 odst. 3 poslední věta zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění.

Poučení:

Proti výrokům I a II tohoto usnesení **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Proti výroku III nejsou přípustné opravné prostředky.

Ostrava 4. června 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu